

MISTER MOTLEY

24

MAGAZINE OVER KUNST
WWW.MISTERMOTLEY.NL
SLECHTS 5 EURO

STUK!

NICOLAI HOWALT, CAR CRASH STUDIES. INTERIOR #2, 2009

Na een ongeluk
politie wegges
derzoek en aft
iets te weten
ongeluk bezoc
ruimte om de a

Hij begon
buitenka
gegeven
en dat w
ongema

NICOLAI HOWALT

TESSA VERHEUL

Na een ongeluk worden de autowrakken door de politie weggesleept en bewaard voor verder onderzoek en afhandeling met de verzekering. Zonder iets te weten van de slachtoffers of het precieze ongeluk bezocht Nicolai Howalt wekelijks de opslagruimte om de autowrakken te fotograferen.

Hij begon met de details van de buitenkant maar kroop op een gegeven moment ook in het wrak en dat was een stuk intiemer en ongemakkelijker.

De foto's met de titel **Car Crash Studies** tonen een ravage: Ramen en deuren zijn ingeslagen of zelfs verdwenen en het plafond leunt op het stuur. Een verloren damesschoen is achteloos blijven liggen. De voormalige bestuurder van de auto in **Interior #2** rookte, zoals het pakje sigaretten laat zien. Het stuur zit onder de bloedvlekken en de voorruit is naar binnen geslagen. De chauffeur die op de geheel vernietigde stoel in **Interior #6** heeft gezeten, hing eerder een geurzakje aan zijn spiegel. Hoewel zij niet meer in de auto zitten, wijzen alle details direct naar hun aanwezigheid.

Terwijl hij plaatsnam op de achterbank werd Howalt geconfronteerd met zijn eigen angst. Enerzijds voelde het auto-interieur mysterieus, maar aan de andere kant voelde hij zich een ongewenste binnendringer. Deze combinatie van afschuw en fascinatie herinnert Howalt aan een ongeluk dat hij ooit zag gebeuren. Hoewel hij niet wilde kijken was er geen ont-komen aan, zijn blik kon geen andere kant meer uit.

"Wanna fight the fight?
Yeah, I'll fight the big fight.
I wouldn't wanna fight. Know
what's gonna happen to me?"

"I'm gonna get that!", tiert personage **Rocky** in de gelijknamige film. Dit is hoe we boxers kennen, agressief en uitdagend. Boxen is de masculiene sport bij uitstek, het wordt geassocieerd met het volwassen mannelijke lichaam en geweld. Films als **Rocky** en **Raging Bull** benadrukken het lichamelijke gevecht met geluidseffecten, het gezoem in de ring waarmee de wedstrijd wordt gestart, een juichend publiek en het breken van botten en het wegsplattend zweet en bloeddruppels als een van de boxers wordt geraakt in zijn gezicht.

De 44 jonge boxers die door Howalt werden gefotografeerd in 2001 lijken in niets aan het stereotiepe beeld te voldoen. Ze zijn nog kinderen, klein en onschuldig, hun lichamen onvolgroeid. Waar de films vooral het lawaaiige geweld tonen, is er sprake van een verstillig in

de portretten van jongens voor een achtergrond. Tus gevecht plaatsge van actie te vern leving van de jong indruk op ze gena De jongen met de geraakt in het ge en zijn armen zitt jongen kijkt aanve terwijl de tweede geraakt is op zijn boxers is het vern haast onzichtbaar adrenaline is af te # 34 (zie afbeeldi

de portretten van Howalt. Hij fotografeerde de jongens voor en na het gevecht tegen een witte achtergrond. Tussen de twee foto's in heeft het gevecht plaatsgevonden. Maar door het moment van actie te vermijden wordt de persoonlijke beleving van de jongens benadrukt. Het boxen heeft indruk op ze gemaakt.

De jongen met donker haar in **Boxer # 22** is flink geraakt in het gevecht. Zijn neus is opgezwollen en zijn armen zitten onder het bloed. Een andere jongen kijkt aanvankelijk vechtlustig de camera in terwijl de tweede foto laat zien dat hij hardhandig geraakt is op zijn oog en lippen. Bij andere jonge boxers is het verschil in de foto's subtieler, soms haast onzichtbaar. Toch is er wat veranderd. De adrenaline is af te lezen van het gezicht van **Boxer # 34** (zie afbeeldingen), zijn gezichtsuitdrukking is

veranderd. De onschuldigheid is verdwenen.

Net als het boxen is ook jagen een ritueel waarin men op zoek gaat naar de spanning van het geweld waar angst en plezier nauw samenkomen. Samen met de eveneens Deense kunstenaar Trine Sondergaard (1972) maakte Howalt de serie **How to Hunt** (2005–2007). De details van deze foto's werden uitvergroet en vormen de fotogravureserie **Dying Birds** (2007–2009). Paniekerig spreiden zij hun vleugels, hun veren vliegen in het rond. Net als in de autowrak close-ups lukt het de kunstenaars om in één frame de dynamiek van het drama te vatten.

Volgens Howalt hebben wij allemaal een trauma overgehouden aan de angst voor het ongeluk. Ongelukken gebeuren elke dag, op elk moment kan iets ons overkomen. Boxen en jagen combineren de fascinatie en angst in een zelfgekozen ritueel, rituelen die Howalt omschrijft als 'theatrale performances'. Ook bungeejumping of een ritje in de octopus of het succes van de film *Crash*, over auto ongelukken horen in dit rijtje thuis. We doen er alles aan om het gevaar even recht in de ogen te kijken om het daarmee te bezweren.